

Oświadczenie złożone
przez senatorów Marka Pęka, Grzegorza Peczkisa, Czesława Ryszkę,
Alicję Zając, Aleksandra Szweda, Arkadiusza Grabowskiego,
Bogusławę Orzechowską, Wojciecha Piechę, Józefa Łyczaka,
Waldemara Bonkowskiego, Andrzeja Pająka, Ryszarda Majera, Jana
Hamerskiego, Rafała Ambrozika, Wiesława Dobkowskiego oraz
Andrzeja Kamińskiego
na 43. posiedzeniu Senatu
w dniu 22 czerwca 2017 r.

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Mariusza Błaszczaka oraz do ministra obrony narodowej Antoniego Macierewicza

Szanowni Panowie Ministrowie!

Z prośbą o interwencję senatorską zgłosili się do nas jako członków Senackiego Zespołu Strażaków przedstawiciele strażaków wojskowej straży pożarnej. Zwrócili się oni o podjęcie próby regulacji przepisów na rzecz wyrównania statusu wojskowej i Państwowej Straży Pożarnej nie tylko pod względem obowiązków, ale też uprawnień przysługujących strażakom WSP.

Wojskowa Ochrona Przeciwpożarowa (WOP) stanowi część systemu ochrony przeciwpożarowej kraju i została powołana do wykonywania w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi obrony narodowej lub przez niego nadzorowanych zadań przewidzianych dla Państwowej Straży Pożarnej, a także zadań wynikających ze specyfiki funkcjonowania Sił Zbrojnych RP. Wojskową Ochroną Przeciwpożarową kieruje szef wojskowej ochrony przeciwpożarowej, który realizuje nadzór nad ochroną przeciwpożarową w resorcie obrony narodowej w imieniu ministra obrony narodowej.

Zmiany w ochronie przeciwpożarowej, które miały miejsce w 1991 r., doprowadziły do likwidacji komórek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej w poszczególnych ministerstwach i powstania Państwowej Straży Pożarnej na mocy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej. Ustawa ta dawała legitymację prawną do powołania Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej, a wydane na jej podstawie rozporządzenie ministra obrony narodowej z dnia 24 sierpnia 1992 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Ochronę Przeciwpożarową określiło zasady funkcjonowania WOP. Struktura WOP w znacznej mierze przypomina strukturę PSP.

Granice rejonu pomocy wzajemnej ustalają właściwi miejscowo szefowie delegatur WOP w porozumieniu z dowódcami jednostek (instytucji) wojskowych, w których są utworzone wojskowe straże pożarne, oraz z komendantami powiatowymi (miejskimi) Państwowej Straży Pożarnej. Rejonów pomocy wzajemnej nie ustala się dla wojskowych straży pożarnych utworzonych w składnicach amunicji, materiałów wybuchowych i paliw płynnych oraz w jednostkach raketowych. Wojskowe straże pożarne w rejonach pomocy wzajemnej oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej wezwane na tereny komórek i jednostek organizacyjnych podległych ministrowi obrony narodowej lub przez niego nadzorowanych biorą bezpośredni udział w akcji ratowniczej oraz wykonują inne uzgodnione czynności ratownicze ujęte w planie ratowniczym. Liczbę i rodzaj jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej lub podmiotów ratowniczych kierowanych do akcji ratowniczych w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi obrony narodowej lub przez niego nadzorowanych określają właściwi miejscowo szef delegatury WOP wspólnie z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

Codzienne zadania wojskowych straży pożarnych zależą od rodzaju obiektów przez nie ochraniających. Inne czynności wykonują straże ochraniające lotniska, inne – ochraniające magazyny, a jeszcze inne – straże poligonowe. Obiekty ochraniające przez wojskowe straże pożarne niewątpliwie mają większe znaczenie dla bezpieczeństwa militarnego Polski niż obiekty cywilne ochraniające przez PSP. WSP ochraniają jednostki wojskowe, składy paliw, lotniska, składy materiałowe (środków bojowych, środków chemicznych itp.). Służba, praca w wojskowych strażach pożarnych stawia zatem przed strażakami WSP zadania niemniej ważne niż przed strażakami PSP.

Strażakom PSP oraz pracownikom wojska zatrudnionym w strażach przysługuje wyposażenie w środki ochrony indywidualnej, przedmioty umundurowania, odzieży specjalnej oraz ekwipunku osobistego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (DzU z 2009 r. nr 12, poz. 68 z późn. zm.), z uwzględnieniem postanowień art. 56 ust. 6. Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej zawartego w dniu 8 czerwca 1998 r. w Warszawie.

Z powyższych informacji wynika, że pracownicy wojskowych straży pożarnych działają i pracują na tych samych zasadach co funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej oraz że obowiązują ich te same ustawy. Niestety mimo wykonywania tych samych obowiązków pracownicy WSP nie korzystają z uprawnień wynikających z ryzyka zawodowego ani też z UPR ministerstwa MON ds. WOP. Strażacy wojskowi są tu ujmowani jako pracownicy cywilni, a nie jako służby mundurowe.

W związku z powyższym strażacy wojskowej straży pożarnej wnoszą o ujednoczenie przepisów regulujących status wojskowej i Państwowej Straży Pożarnej oraz ujednoczenie regulacji prawnych dla strażaków wojskowej straży pożarnej nie tylko w odniesieniu do nakładanych obowiązków, ale przede wszystkim względem praw i uposażenia emerytalnego.

Jako członkowie Senackiego Zespołu Strażaków zwracamy się do Pana Ministra o wydanie opinii co do zasadności ww. postulatów oraz możliwości ich realizacji.

Marek Pęk,
Grzegorz Peczkis,
Czesław Ryszka,
Alicja Zając,
Aleksander Szwed,
Arkadiusz Grabowski,
Bogusława Orzechowska,
Wojciech Piecha,
Józef Łyczak,
Waldemar Bonkowski,
Andrzej Pająk,
Ryszard Majer,
Jan Hamerski,
Rafał Ambrozik,
Wiesław Dobkowski,
Andrzej Kamiński